

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Nasljeđivanje > Nasljeđivanje > Romania

Nasljeđivanje

 Rumunjska

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Ovaj je informativni članak pripremljen u suradnji s [Vijećem javnih bilježnika Europske unije \(CNUE\)](#).

1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?

U rumunjskom pravu zabranjeni su zajedničke oporuke i ugovori o nasljeđivanju.

Redovne oporuke mogu biti vlastoručne (holografske) ili vjerodostojne.

Vlastoručnu (holografsku) oporuku napisao je, datirao i potpisao oporučitelj i prije izvršenja potvrđuje ju i ovjerava javni bilježnik.

Vjerodostojnu oporuku izvršava javni bilježnik ili druga osoba s javnim ovlastima. Oporučitelj diktira oporuku javnom bilježniku koji će ju zapisati i pročitati navodeći formalnosti. Ako je oporučitelj već sastavio oporuku, javni bilježnik je čita i oporučitelj izjavljuje da ona predstavlja njegovu posljednju volju. Oporuku potpisuje oporučitelj, a potvrdu vjerodostojnosti potpisuje javni bilježnik. Tijekom postupka ovjeravanja oporučitelj može biti u pratnji jednog ili dvaju svjedoka.

Povlaštene oporuke koje u posebnim okolnostima sastavljaju aktivni dužnosnici, u prisutnosti dvaju svjedoka, imaju dokaznu snagu vjerodostojne isprave.

Ako specijalizirane institucije nasljeđuju određene iznose novca, moraju biti ispunjeni posebni formalni uvjeti utvrđeni posebnim zakonima kojima je uređena njihova organizacija.

Oporuka sadržava odredbe o imenovanju (ne)izravnog oporučnog nasljednika, raspodjeli, lišavanju nasljedstva, imenovanju izvršitelja oporuke, odgovornostima, oduzimanju nasljedstva i slično.

Odredbe o prijenosu ostavine/imovine umrle osobe nazivaju se nasljedstvom. Postoje sljedeće kategorije nasljedstva: opća nasljedstva ili nasljedstva u skladu s općim/posebnim pravom. Općim nasljedstvom daju se prava na cijelo nasljedstvo, a nasljedstvom u skladu s općim pravom daju se prava na njegov dio.

Vidjeti članak 1034. i dalje Građanskog zakonika.

2 Treba li ga registrirati i na koji način?

Javni bilježnik koji ovjerava oporuku mora je upisati u Nacionalni javnobilježnički upisnik dokaza o darovima (*Registrul național notarial de evidentă a liberalităților RNNEL*), u koji se upisuju i donacije.

Vidjeti članak 1046. Građanskog zakonika, članak 164. Zakona br. 36/1995 o javnim bilježnicima i

javnobilježničkim djelatnostima, ponovno objavljen.

3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?

Nužni dio nasljedstva dio je nasljedstva na koji imaju pravo nužni nasljednici (nadživjeli bračni drug, potomci i bliži preci – roditelj umrle osobe), čak i protivno željama umrle osobe. Nužni dio svakog nužnog nasljednika polovica je dijela na koji bi imali pravo kao zakonski nasljednici da nema darova ili oduzimanja nasljedstva.

Vidjeti članak 1086. i dalje Građanskog zakona.

4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?

Nasljedstvo prelazi na zakonske nasljednike, odnosno na nadživjelog bračnog druga i rodbinu umrle osobe sljedećim redoslijedom:

- potomci – prvi nasljedni red
- preci i bliži srodnici u pobočnoj lozi – drugi nasljedni red
- daljnji preci – treći nasljedni red
- daljnji srodnici u pobočnoj lozi – četvrti nasljedni red.

Potomci i preci imaju pravo na nasljedstvo bez obzira na stupanj srodstva s umrlom osobom, a srodnici u pobočnoj lozi imaju pravo na nasljedstvo do četvrtog stupnja.

Samo potomci djece umrle osobe i potomci braće i sestara umrle osobe mogu sudjelovati u nasljedstvu na temelju prava predstavljanja. U slučaju predstavljanja, nasljedstvo se raspodjeljuje prema roditeljskoj lozi. Ako loza ima više od jednog ogranka, raspodjela se odvija unutar loze uz jednaku podjelu odgovarajućeg dijela nasljedstva.

Nadživjeli bračni drug sudjeluje u nasljeđivanju zajedno s nasljednim redovima zakonskih nasljednika prema sljedećim omjerima:

- 1/4 ostavine ako ostatak prelazi na potomke
- 1/3 ostavine ako ostatak prelazi na bliže pretke i bliže srodnike u pobočnoj lozi
- 1/2 ostavine ako ostatak prelazi na bliže pretke ili bliže srodnike u pobočnoj lozi
- 3/4 ostavine ako ostatak prelazi na daljnje pretke ili daljnje srodnike u pobočnoj lozi.

Nadživjeli bračni drug može imati pravo živjeti u zajedničkom domu i može naslijediti i namještaj i zajedničke kućanske aparate.

Potomci, djeca umrle osobe i njihovi izravni potomci ne uključuju druge kategorije nasljednika i imaju pravo na nasljedstvo prema stupnju srodstva. Ako treba naslijediti nadživjeli bračni drug, potomci zajednički dobivaju 3/4 nasljedstva.

Bliži preci otac su i majka umrle osobe među kojima se nasljedstvo koje im pripada jednako raspodjeljuje.

Bliži srodnici u pobočnoj lozi braća su i sestre umrle osobe i njihovi potomci do četvrtog stupnja.

Ako nadživjeli bračni drug sudjeluje u nasljedstvu zajedno s bližim precima i bližim srođnicima u pobočnoj lozi, drugom nasljednom redu pripada 2/3; dio koji pripada drugom nasljednom redu iznosi 1/2 ako ima bližih predaka ili bližih srođnika u pobočnoj lozi, ali ne oboje.

Nasljedstvo koje pripada bližim precima i bližim srođnicima u pobočnoj lozi dijeli se među njima ovisno o broju bližih predaka. Ako postoji samo jedan roditelj, on dobiva 1/4, a bliži srodnici u pobočnoj lozi imaju pravo na 3/4. Ako postoje dva roditelja, oni zajednički dobivaju 1/2, a bliži srodnici u pobočnoj lozi imaju pravo na preostalih 1/2.

Nasljedstvo bližih srođnika u pobočnoj lozi jednako se dijeli među njima ili, ako sudjeluju u nasljedstvu na temelju

prava predstavljanja, među roditeljskim lozama. U slučaju drukčijeg pobočnog odnosa, nasljedstvo se raspodjeljuje jednako između majčinske i očinske loze i primjenjuju se prethodna pravila. Srodnici u pobočnoj lozi koji su u srodstvu s umrlom osobom prema obje loze dobivaju objedinjene dijelove.

Ako nema nasljednika, ostavina se smatra ošasnom i preuzima je općina, grad ili mjesto u kojem se ona nalazi u trenutku otvaranja nasljedstva.

Vidjeti članke 970. – 983. i članke 1135. – 1140. Građanskog zakonika.

5 Koje je tijelo nadležno:

5.1 u slučajevima nasljeđivanja?

Za izvanparnične ostavinske postupke nadležni su javni bilježnici, a prvostupanjski sudovi („judecatorie“) nadležni su za parnične ostavinske postupke.

Nasljednik ili neka druga zainteresirana osoba mogu se izravno obratiti sudu podnošenjem ovjerene potvrde o provjeri upisnika nasljeđivanja.

Vidjeti članak 103. i dalje Zakona br. 36/1995 i članak 193. Zakona o parničnom postupku.

5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nasljedstva?

Nasljednik izričito prihvaća nasljedstvo kada izričito preuzme pravo/sposobnost nasljednika. To je prihvaćanje prešutno kad se obavlja putem akta ili radnje koju može izvršiti samo osoba u svojstvu nasljednika (članak 1108. Građanskog zakonika).

Izjava o odricanju od nasljedstva daje se pred javnim bilježnikom ili u diplomatskoj misiji ili konzularnom predstavništvu Rumunjske (članak 1120. stavak 2. Građanskog zakonika).

Svi javnobilježnički instrumenti koji se odnose na prihvaćanje nasljedstva ili odricanje od njega upisani su u Nacionalni javnobilježnički upisnik dokaza o oporučnim mogućnostima (*Registrul național notarial de evidentă a optiunilor succesoriale RNNEOS*).

5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju legata?

Vidjeti pitanje 5.2.

5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nužnog dijela nasljedstva?

Vidjeti pitanje 5.2.

Nakon pokretanja ostavinskog postupka, darovi kojima se povrjeđuje rezerva nasljedstva mogu biti podložni povratu na zahtjev nužnih nasljednika, nasljednika i neosiguranih vjerovnika nužnih nasljednika. Ako ima više nužnih nasljednika, povrat se primjenjuje samo unutar granica nužnog dijela koji se duguje podnositelju i samo u korist potonjeg. Kao rezultat povrata nasljedstva mogu biti neučinkovita, a donacije poništene.

Vidjeti članke 1092. – 1097. Građanskog zakonika.

6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)“

Javnobilježnički ostavinski postupak pokreće se na zahtjev. Zahtjev se upisuje u upisnik nasljedstava javnog bilježnika, nakon upisa u upisnik nasljedstava u javnobilježničkoj komori. Imenovani javni bilježnik provjerava njihovu mjesnu nadležnost i nalaže pozivanje osoba koje imaju pravo na nasljedstvo i, ako postoji oporuka, poziva oporučnog nasljednika, izvršitelja oporuke, pravnog zastupnika pravno nesposobnog nasljednika,

nadzorno tijelo (ako je primjenjivo), predstavnika javne uprave (u slučaju ošasne ostavine). Javni bilježnik utvrđuje sposobnost nasljednika i oporučnih nasljednika, opseg njihovih prava i sastav ostavine umrle osobe.

Broj i sposobnost nasljednika i/ili pravo oporučnog nasljednika utvrđuju se na temelju potvrda o građanskom statusu, oporukom ili uz pomoć svjedoka. Imovina se dokazuje službenim ispravama/drugim dokaznim sredstvima priznatima zakonom.

Vidjeti članke 103. – 120. Zakona br. 36/1995, ponovno objavljenog.

Nasljednik ili druga zainteresirana osoba mogu se izravno obratiti nadležnom sudu podnošenjem ovjerene potvrde o provjeri upisnika nasljeđivanja. Sudska raspodjela može se izvršiti na temelju dogovora stranaka. Ako dogovora nema, sud će odlučiti o raspodjeli imovine, statusu nasljednika, dijelovima ostavine, potraživanjima, dugovima i obvezama. Sud može donijeti odluku o povratu pretjeranih darova i o povratu darovanja. Podjela imovine obavlja se u naravi, sastavljanjem skupina ili davanjem imovine jednom od nasljednika uz uvjet plaćanja iznosa dugovanja preostalim nasljednicima. Sud može naložiti prodaju imovine uz suglasnost stranaka ili uz pomoć izvršitelja na javnoj dražbi. Sud donosi rješenje o raspodjeli iznosa koje je jedan od nasljednika položio za druge i iznosa ostvarenih prodajom.

Vidjeti članak 110. Zakona br. 36/1995 i članak 193. stavak 3. Zakona o parničnom postupku.

Javni bilježnik može započeti s likvidacijom obveza iz nasljedstva uz suglasnost svih nasljednika, odnosno s naplatom potraživanja, plaćanjem dugovanja i obveza, prodajom pokretne ili nepokretne imovine i izvršenjem određenih nasljedstva.

U obveznoj preliminarnoj fazi, javni bilježnik izdaje potvrdu o likvidaciji nasljedstva u kojoj je navedena ostavina (potraživanja i obveze), nasljednici i njihovi dijelovi te suglasnost nasljednika u odnosu na sredstva likvidacije obveza, imenovanje likvidatora i rok za okončanje likvidacije.

Likvidator naplaćuje potraživanja nasljedstva, plaća dugovanja i prodaje imovinu. Likvidator podnosi izvješće imenovanom javnom bilježniku u kojem su navedeni postupci koji su provedeni radi naplate potraživanja i načini plaćanja dugova. Nakon završetka, javni bilježnik izdaje potvrdu o nasljedstvu, a u ostavini se označava neto proizvod likvidacije.

Vidjeti članke 121. – 134. Zakona br. 36/1995, članak 1114. Građanskog zakonika.

Raspodjela ostavine između nasljednika provodi se nakon izdavanja potvrde o nasljedstvu po završetku likvidacije. Raspodjela ostavine može biti dobrovoljna. Povrat darovanja obveza je nadživjelog bračnog druga i potomaka umrle osobe koji imaju pravo na zakonsko nasljedstvo da vrate u nasljedstvo doniranu imovinu koja nije izuzeta iz te obveze.

Plaćanje obveza. Izuzeća od zakonske raspodjele obveza iz nasljedstva

Opći nasljednici i nasljednici u skladu s općim pravom moraju pridonijeti plaćanju dugovanja i obveza iz ostavine razmjerno njihovu dijelu.

Osobni vjerovnici nasljednika i sve zainteresirane osobe mogu tražiti raspodjelu nasljedstva i ostvarivati pravo nazočnosti u trenutku dobrovoljne raspodjele ili utjecati na raspodjelu. Zahtjevi vjerovnika unose se u Nacionalni javnobilježnički upisnik dokaza o vjerovnicima koji su fizičke osobe i dokaza o protivljenju raspodjele nasljedstva (*RNNEC – Registrul național notarial de evidentă a creditorilor persoanelor fizice și a opozițiilor la efectuarea partajului succesoral*).

Opći nasljednik/nasljednik s općim pravom koji je platio veći udio u zajedničkom dugu ima pravo na pravni lijek protiv drugih nasljednika, ali samo za dio zajedničkog duga koji odgovara dijelu svakog od nasljednika, čak i ako su zamijenjeni u pravima vjerovnika.

Raspodjela imovine predaka

Preci mogu raspodijeliti svoju imovinu među nasljednicima darovnicom ili oporukom. Ako nije uključena cjelokupna imovina iz nasljedstva, imovina koja nije uključena raspodjeljuje se u skladu sa zakonom.

Vidjeti članke 669. – 686. i članke 1143. – 1163. Građanskog zakona.

7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?

Osoba može nasljeđivati ako postoji u trenutku pokretanja ostavinskog postupka i/ili ima sposobnost primanja darova, ima pravo na nasljedstvo, nije nedostojna i nije lišena nasljedstva.

Osoba koja je pozvana da primi nasljedstvo može ga prihvatiti ili ga se odreći. Oporučni nasljednik koji je zakonski nasljednik može ostvarivati bilo koju od tih sposobnosti. Ako se, unatoč tome što nije povrijeđena rezerva, pokaže u oporuci da je umrla osoba željela smanjiti dio koji pripada zakonskom nasljedniku, potomji može biti samo oporučni nasljednik.

Vidjeti članke 957. – 963., 987., 989., 993., 1074. – 1076., 1100. i 1102. Građanskog zakonika.

8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?

Da, vidjeti pitanje 6.

9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?

Uz zahtjev za upis u zemljišne knjige prilaže se izvorna isprava ili njezina ovjerena preslika i, u slučaju sudske odluke, ovjerena preslika s oznakom „završna verzija”. Voditelj zemljišnih knjiga izvršava upis imovine ako isprava ispunjava nekoliko formalnih zahtjeva: navođenje stranke i nekretnine; postojanje ovjerenog prijevoda (u slučaju vjerodostojnog javnobilježničkog instrumenta, mora ga izdati rumunjski javni bilježnik); postojanje izvadaka iz zemljišnih knjiga; plaćanje naknade itd. Prvi upis nekretnine u integrirani informacijski sustav katastra i zemljišnih knjiga može se izvršiti i na temelju potvrde o nasljedstvu i katastarskih isprava.

9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?

Dobrovoljno imenovanje

Oporučitelj može imenovati jednu ili više osoba dajući im ovlasti izvršavanja oporuke. Izvršitelj oporuke upravlja ostavinom do dvije godine nakon pokretanja ostavinskog postupka. To se razdoblje može produljiti sudskom odlukom.

Obvezno imenovanje

Ako dužnik umre prije imenovanja izvršitelja, nije moguće pokrenuti obvezno izvršenje. Ako umre nakon pokretanja, ono se ne može nastaviti dok ne bude prihvaćeno nasljedstvo ili dok ne bude imenovan skrbnik ostavine / posebni skrbnik. Ako vjerovnik ili izvršitelj saznaju da je dužnik umro, moraju zatražiti da nadležna javnobilježnička komora u posljednjem mjestu prebivališta umrle osobe to upiše u posebni upisnik za pokretanje obveznog izvršenja i da izda potvrdu. U toj potvrdi mora biti navedeno je li nasljedstvo predano i, ako jest, moraju biti navedeni nasljednici i je li do prihvaćanja nasljedstva bio imenovan skrbnik.

Ako postoji opasnost od prodaje, gubitka, zamjene ili uništenja imovine, javni bilježnik zapečaćuje imovinu i predaje ju skrbniku.

Do prihvaćanja nasljedstva ili ako nije poznat nasljednik, javni bilježnik može imenovati posebnog skrbnika ostavine u cilju zaštite prava mogućeg nasljednika.

Vidjeti članak 686. Zakona o parničnom postupku, članak 1117. stavak 3., članak 1136., članke 1077. – 1085. Građanskog zakonika.

9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?

Izvršitelj oporuke, likvidator, zakonski nasljednik / oporučni nasljednik, imenovani skrbnik (vidjeti pitanje 9.1).

Likvidatora, koji izvršava svoje odgovornosti pod nadzorom javnog bilježnika, mogu imenovati umrla osoba, nasljednici ili sud.

Vidjeti članak 124. Zakona br. 36/1995, članak 1117. stavak 3., članak 1136. Građanskog zakonika.

9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?

Vidjeti pitanje 9.1.

Izvršitelj oporuke stavlja pečate, sastavlja popis imovine, traži od suda da odobri prodaju imovine, plaća dugove iz nasljedstva i vrši naplatu potraživanja.

Vidjeti članke 1077. – 1085. Građanskog zakonika i članke 103. – 134. Zakona br. 36/1995.

10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Javni bilježnik sastavlja obrazložene zaključke, i, nakon predaje nasljedstva, donosi završnu potvrdu na temelju koje se izdaje potvrda o nasljedstvu / oporučnom nasljedniku.

Potvrda o nasljedstvu uključuje načine utvrđivanja opsega prava i služi kao dokaz o statusu nasljednika i o imovinskim pravima. Javni bilježnik može izdati potvrdu o statusu nasljednika u kojoj su navedeni njihov broj, status i opseg prava, ali ne i ostavina.

Ako nema nasljednika, nasljedstvo se smatra ošasnim i izdaje se potvrda o ošasnom nasljedstvu.

Javni bilježnik može nastaviti postupak kako bi izdao završnu javnobilježničku potvrdu s propuštenom imovinom i izdaje dodatak potvrdi o nasljedstvu.

Osobe koje smatraju da su pretrpjele štetu mogu sudu podnijeti zahtjev za poništenje potvrde i određivanje svojih prava. U slučaju poništenja, javni bilježnik izdaje novu potvrdu o nasljedstvu na temelju pravomoćne sudske odluke. Javni bilježnik može zainteresiranim strankama sastaviti javnu ispravu kojom potvrđuje sporazumno rješenje spora. U tom se slučaju izdaje nova potvrda o nasljedstvu. Nova potvrda služi kao dokaz statusa zakonskog nasljednika ili oporučnog nasljednika i dokaz imovinskih prava nasljednika koji prihvaćaju imovinu iz ostavine razmjerno njihovu dijelu dok se sporazumno rješenje spora ne potvrdi javnobilježničkim aktom ili do sudske poništenja potvrde o nasljedstvu.

Opći nasljednik / nasljednik u skladu s općim pravom može u bilo kojem trenutku tražiti priznanje tog statusa protiv bilo koje osobe koja posjeduje imovinu iz ostavine bez imovinskih prava pokretanjem postupka za priznanje prava nasljednika.

Tijekom parničnog ostavinskog postupka, sudovi donose rješenja, odluke i presude. Odluka o raspodjeli ima pravni učinak i izvršna je kad postane pravomoćna.

Vidjeti članke 1130. – 1134., članci 1635. – 1639. Građanskog zakonika i članke 113. – 120. i dalje Zakona br. 36/1995.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

■ Posljednji put ažurirano: 06/09/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.